

Publicerad 2011-08-18 01:58 av Marja Granqvist

*Jag har skrivit ner mina minnen från de sju år jag var finskt krigsbarn i Sverige.*

*Här kommer första avsnittet.*

### **Den långa resan (1) Avfärden.**

I min översta skrivbordslåda ligger ett pass, utfärdat den 29/5 1946 av Länsstyrelsen i Åbo och Björneborgs län i Finland. Passet är giltigt i sex månader och gäller för en utlandsresa.

Stämpeln berättar att jag har utrest den 21/6 1946. Det finns ingen stämpel för inresa i detta pass. Jag skulle inte återvända förrän sex och ett halvt år senare.

Jag är bara tre år och jag reser med min syster Leena, som ännu inte fyllt tolv år. Mamma har följt med oss från Björneborg till Åbo hamn. Nu står hon på kajen bland alla andra som ska vinka av passagerarna på båten till Stockholm.

Detta är ett av mina första minnen. Jag står vid relingen, Leena har lyft upp mig en bit och står bakom mig och håller sina armar hårt om min mage. Jag skriker efter mamma. Jag har en tydlig minnesbild av hennes ansikte i folkmassan; ett smalt blekt ansikte, lite på sned, inramat av det korpsvarta lockiga håret. Hon säger att hon ska komma, hon ska bara gå och köpa ett pussel att ha med på resan. Hon går och kommer inte tillbaka...

Mer kommer jag inte ihåg av den resan. Leena har berättat att vi sov i en hytt för 6-8 personer och jag skrek hela natten. På morgonen anlände vi till Stockholm och fortsatte vår resa med tåg söderut. Hur vi tog oss från Skeppsbron till Centralen har jag ingen aning om. Under hela den flera timmar långa tågresan var jag arg och svor på finska. Finska svordomar är mycket uttrycksfulla, mycket r, p och k. (Vem hade lärt mig svära?) Våra medpassagerare matade mig med vindruvor för att hålla mig lugn.

Vår destination var Herrjunga och sedan vidare till Fåglum och Östergården.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marja Granqvist med Poeter.se id #38476 innehar upphovsrätten